

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.
2016 - 8264

Doknr.
464926

Dato
18-04-2017

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg har d. 5. april 2017 stillet følgende spørgsmål nr. 20 (ad L 150) til børne- og socialministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Spørgsmål nr. 20:

Ministeren bedes redegøre for proceduren i forhold til den situation, hvor en borger har fået tildelt et hjælpemiddel, og en kommune derefter beslutter sig for en ny leverandør af hjælpemidlet. Finder ministeren det da rimeligt, at en borger, som er vant til ét hjælpemiddel, pludselig skal have et andet hjælpemiddel?

Svar:

Indledningsvis bemærkes, at lovforslag L 150 ikke indeholder forslag om ændringer i reglerne om udmåling af støtte til hjælpemidler, herunder ved indgåelse af nye leverandøraftaler.

Dernæst kan det oplyses, at hvis en kommune indgår en ny leverandøraftale, der betyder, at der kommer hjælpemidler med nye eller ændrede funktioner, skal kommunen i forhold til alle de borgere, der som en konsekvens af den nye leverandøraftale fremover vil modtage en anden type hjælpemiddel, foretage en konkret og individuel vurdering af, om det nye hjælpemiddel er det bedst egnede og billigste i forhold til borgernes behov.

Kommunen skal i forhold til hver enkelt borger træffe en afgørelse herom, som kan påklages til Ankestyrelsen. I disse tilfælde vil det således ikke være tilstrækkeligt, at kommunen blot meddeler de berørte borgere, at de fremover vil få en anden type hjælpemiddel.

Hvis den nye leverandøraftale blot betyder leverandørskift, men ingen ændringer i typen af hjælpemiddel, det vil sige uændret funktion, skal de berørte borgere have besked herom, men der skal ikke træffes en ny afgørelse.

For mig er det afgørende i forhold til at vurdere rimeligheden af et skift af hjælpemiddel som følge af kommunens indgåelse af en ny leverandøraftale, at borgeren fortsat modtager støtte til det bedst egnede og billigste hjælpemiddel, der ud fra en samlet vurdering kompenserer for borgerens hjælpebehov.

Med venlig hilsen
Mai Mercado